

at der heller ikke kunde være Tale om at overdrage Tilsynet til Fattigvæsenet; thi efter den ærede Talers Synsmaade, som jeg for saa vidt ogsaa er noget tilbøielig til at dele, er det netop Fattigvæsenet, der trænger til at kontrolleres, og der kan jo ikke være Tale om, at det kan kontrollere sig selv. Hvis man altsaa virkelig mener, at de Pleieforhold, der stiftes derved, at Fattigvæsenet udsætter Børnene i Pleie, ikke altid blive indgaaede paa bedste Maade, og at der ikke altid med tilstrækkelig Omhu vælges Pleieforældre, saa vilde det jo være ganske meningsløst at lade Fattigvæsenet kontrollere sig selv i den Retning. Det forekommer ogsaa i det Hele mig, at der er noget Anstødeligt i at overdrage dette Tilsyn til Fattigvæsenet, fordi her jo er Tale om et Forhold, der ikke har Noget med Fattigvæsenet at gøre. Her tales jo netop om de Tilfælde, hvor Folk betale for Børnene, og hvor det altsaa forsaavidt er et frit Kontraktforhold. Det forekommer mig, at hvorledes man end vil ordne Tilsynet, saa vil det i alt Fald ikke være hensigtsmæssigt at overlade Tilsynet til Fattigvæsenet. Hvad Bestyrelsen for de Fattiges Kasse angaar, saa er det for det Første muligt, at der ikke alle Vegne eksisterer en saadan, og for det Andet veed jeg ikke, om det vel kan gaa an at paalægge den Slags fuldstændig frivillige Funktionærer som Bestyrelsen for de Fattiges Kasse noget Saadant eller betro dem en saadan Myndighed. Forsaavidt man har gjort Indvendinger imod, at det overdroges til Politimesteren paa Landet at sørge for Tilsynet, saa kan jeg kun dertil sige, at hvis der kan findes nogen Bedre, mere dertil Skiftet, til hvem man kunde have den fornødne Tillid, saa skal jeg ikke have Noget derimod; men for mig staar det som noget meget Uvilsomt, om det kan gaa an at benytte det almindelige Fattigvæsen som Mellemmand. — Hvad angaar de Børn, som udsættes af Pleiestiftelsen, saa vil jeg kun sige, at man jo gaar ud fra, at denne Stiftelse selv udover det fornødne Tilsyn med Børnene, og den Mislighed, som blev omtalt af et æret Medlem, at Stiftelsen vel betaler rigelig for Børnene de første Aar, men derimod betaler daarligere for dem, naar de blive større, har egentlig ikke noget med deene Sag at gøre, da dette Lovforslag jo kun er beregnet paa Tilsyn med Børn under 7 Aar, saaledes at det er Meningen, at de, naar de blive 7 Aar, komme udenfor hele den Kontrol, som her tilsigtes. Saaledes kan altsaa dette, at der betales for Lidt for dem i en ældre Alder, og at de derfor maaske behandles mindre vel i denne Alder, egentlig ikke af-

hjelpes ved, at de komme ind under det Tilsyn, som denne Lov etablerer.

Naar § 6 taler om Dødsattest for Pleiebørn, saa er herved naturligtvis sigtet til den Attest, som udstedes af Læge eller Lighnsmænd, og hvori blandt Andet Dødsaarjagen nævnes; og Grunden til, at Begravelsen ikke maa finde Sted, uden at denne er forevist for og paategnet af Politimesteren, er den, at Politimesteren skal have Udgang til at undersøge og forvisse sig om, hvor vidt der med Henyn til Dødsaarjagen skulde være noget Mistænkeligt, som kunde tyde paa Mishandling eller slet Behandling overhovedet. Jeg tror, at denne Bestemmelse er ret hensigtsmæssig og ikke godt kan undværes, i Særdeleshed naar Loven ogsaa skal gjælde for Byerne. I det Hele taget maa man tage sig noget i Agt for ved denne Lov at ville slutte fra enkelte Steder. Det kan jo nok være, at der i mange Kommuner længere ude paa Landet ikke er ret mange Pleiebørn, som anbringes udenfor dem af Fattigvæsenet, men det er dog ikke saaledes alle Vegne, og navnlig kan man vistnok sige, at i Kommunerne rundt omkring i Nærheden af Kjøbenhavn er der mange Pleiebørn, og Tilsynet med disse Pleiebørn vil jo blive en vidtløftig Historie for dem, der paatage sig det. Jeg skal altsaa overfor de her fremsatte Bemærkninger kun sige, at dersom man kan finde Nogen, til hvem Myndigheden bedre kan overdrages end til Politimesteren, saa er jeg ikke utilbøielig til at gaa ind derpaa; men jeg tror dog ikke ret vel, at det kan gaa an at betro Tilsynet med dette rent private Forhold til Fattigvæsenet.

Oxenhøll: Jeg skal kun lige overfor den sidste Bemærkning af den høitærede Minister gjøre opmærksom paa, at det, som det egentlig dreier sig om, er at finde paalidelige private Mænd og Kvinder, som virkelig med Interesse ville varetage det Hverv, som Lovforslaget omhandler. Det er jo egentlig disse Mænd og Kvinder, hvem det Hele hviler paa, og jeg tror, at Fattigvæsenet eller, hvad jeg hellere vil kalde det, Sogneraadet lettere vil kunne finde saadanne end Politimesteren. Særligt har den høitærede Justitsminister jo ikke stillet sig afvisende overfor den af mig udfastede Tante, saa jeg antager nok, at man bliver enig derom. Hvad angaar Spørgsmaalet om Dødsattest, saa erkjender jeg, at, naar derved er tænkt paa de af Lægen udstedte Attester, saa er det i sin Orden, at de skulle forevies for en Autoritet i det Diemed, som den ærede Minister nævnte.